

Витяг з джерел для посібника «Християнське життя і служіння»

2—8 ТРАВНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 1 САМУЇЛА 27—29

«Воєнна стратегія Давида»

it-1 41, англ.

Ахіш

Ховаючись від Саула, Давид двічі знаходив притулок у володіннях царя Ахіша. Перший раз, коли в Давиді запідозрили ворога, він став вдавати із себе безумного, і Ахіш його відпустив, вирішивши, що божевільний не завдасть шкоди (1См 21:10—15; Пс 34, надп.; 56, надп.). Другий раз Давид взяв з собою 600 чоловіків і їхніх домашніх, і Ахіш дозволив їм оселитися в Циклагу. Вони прожили там рік і чотири місяці. Весь цей час Ахіш був упевнений, що Давид зі своїми людьми здійснював набіги на юдейські міста. Але насправді Давид грабував гешурян, гірзеян та амалікітян (1См 27:1—12). Цей хитрий план Давида був настільки успішний, що, коли філістимляни збиралися напасти на царя Саула, Ахіш зробив Давида своїм охоронцем. Лише в останній момент Ахіш відправив Давида та його людей назад у Циклаг, бо на цьому наполягли інші філістимські правителі (1См 28:2; 29:1—11). Коли Давид став царем і завоював Гат, царя Ахіша, очевидно, не вбили. Він жив і за часу правління Соломона (1Цр 2:39—41; див. ГАТ).

w21.03 4, абз. 8

Як молоді брати можуть завоювати довіру інших

⁸ Розгляньмо ще одну трудність, з якою зіткнувся Давид. Хоча Давид був помазаний на царя, пройшло багато років, перш ніж він почав правити як цар Юди (1 Сам.

16:13; 2 Сам. 2:3, 4). Що допомагало йому терпеливо чекати увесь цей час? Давид не знеохочувався і не сидів склавши руки, він зосередився на тому, що міг робити. Наприклад, коли Давид жив як утікач у філістимській землі, він використовував цю нагоду, щоб боротися з ворогами Ізраїлю. Так він захищав кордони Юди (1 Сам. 27:1—12).

it «Обман»

Хоча Біблія суворо засуджує умисну брехню, це не значить, що людина повинна повідомляти достовірну інформацію тим, хто не має права її знати. Ісус Христос наказав: «Не давайте святого псам і не кидайте перлів свиням, щоб вони не затоптали їх та, обернувшись, не роздерли вас» (Мт 7:6). Саме тому Ісус не давав вичерпних або прямих відповідей на деякі запитання, якщо це могло завдати шкоди (Мт 15:1—6; 21:23—27; Ів 7:3—10). Очевидно, у цьому ж світлі слід розглядати випадки з життя Авраама, Ісаака, Рахав і Єлісея, коли вони вводили в оману тих, хто не поклонявся Єгови, або приховували певну інформацію (Бт 12:10—19; розд. 20; 26:1—10; ІсН 2:1—6; Як 2:25; 2Цр 6:11—23).

Духовні перлини

w10 1.1 20, абз. 5, 6

Чи можуть померлі допомагати живим?

Біблія каже, що після смерті людина «до своєї землі повертається» і її «задуми гинуть» (Псалом 146:4). Як Саул, так і Самуїл добре знали, що Бог забороняє звертатись до медіумів. Більш того, раніше сам Саул винищив в Ізраїлі усіх, хто займався спіритизмом (Левит 19:31).

Поміркуйте: якби вірний пророк Самуїл продовжував жити як дух, чи міг би він порушити Божий наказ і з'явитися перед Саулом? Якщо Єгова відвернувся від Саула, то чи могла якась ворожка змусити Бога розмовляти з царем через Самуїла? Аж ніяк! Тож ясно, що той дух був не Божим пророком, а злим демоном, який прикидався Самуїлом.

9—15 ТРАВНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 1 САМУЇЛА 30, 31

«Зміцнійтеся завдяки Єгові, своєму Богу»

w06 1.8 28, абз. 12

Бійтеся Єгову і будьте щасливі

¹² Страх перед Єговою не лише оберігав Давида від нерозсудливих учинків, а й додавав йому сил, щоб діяти рішуче і мудро в складних ситуаціях. Протягом року і чотирьох місяців Давид зі своїми людьми переховувався від Саула в Ціклагу, що у філістимській землі (1 Самуїла 27:5—7). Якось, коли Давида і чоловіків не було в місті, амаликитяни увірвалися в нього і спалили його. Вони забрали з собою всіх жінок, дітей і худобу. Повернувшись додому і побачивши, що сталося, Давид і чоловіки сильно плакали. Але сум швидко обернувся на гнів, і люди Давида захотіли побити його камінням. Хоча Давид сам страждав, він не впав у відчай (Приповістей 24:10). Побожний страх спонукав його звернутись до Єгови, і він «зміцнився Господом». З Божою допомогою Давид зі своїми чоловіками наздогнав амаликитян і повернув усе, що вони позабирали (1 Самуїла 30:1—20).

w12 15.4 30, абз. 14

Єгова охороняє нас для спасіння

¹⁴ У житті Давида було чимало важких ситуацій (1 Сам. 30:3—6). Давидові натхнені слова показують, що Єгова добре розумів його переживання. (**Прочитайте Псалом 34:19; 56:9**). Бог розуміє і наші почуття. Він близький до нас, коли ми пригнічені і наше серце розбите. Усвідомлення цього потішає нас, як свого часу Давида. Він сказав: «Я буду радіти та тішитися в Твоїй милості, що побачив Ти горе моє, що приглянувся Ти до скорботи моєї душі» (Пс. 31:8). Єгова не лише помічає наші труднощі, а й зміцнює нас і підбадьорює. Він робить це, приміром, на християнських зібраннях.

Духовні перлини

w05 15.3 24, абз. 8

Цікаві думки з Першої книги Самуїла

30:23, 24. Це рішення, яке ґрунтується на Числа 31:27, показує, що Єгова цінує тих, хто служить у зборі, виконуючи допоміжні завдання. Хоч би що ви робили, «робіть від душі, немов Господеві, а не людям» (Колоссян 3:23).

16—22 ТРАВНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 2 САМУЇЛА 1—3

«Чого ми вчимося з пісні “Лук”?»

w00 15.6 13, абз. 9

Шануйте тих, кому дана влада над вами

⁹ Чи Давид засмучувався, зазнаючи поганого ставлення? «Насильники на мою душу зазіхають»,— волав Давид до Єгови (Псалом 54:5, Хом.). Він виливав своє серце Єгові, кажучи: «Визволь мене від моїх во-

рогів, о мій Боже... на мене збираються сильні,— не моя в тім провина, о Господи, і не мій гріх! Без моєї провини вони он збігаються та готуються,— устань же назустріч мені та побач!» (Псалом 59:2—5). Чи ви колись мали такі самі почуття: ви не зробили нічого поганого посадовій особі, а вона безупинно завдавала вам клопотів? Давид завжди виявляв повагу до Саула. Після смерті Саула Давид, замість стрибати від радості, склав жалобну пісню: «Саул та Йонатан, ці улюблені й милі за свого життя... прудкіші були від орлів та сильніші від левів! Дочки Ізраїлеві,— за Саулом заплачте» (2 Самуїла 1:23, 24). Який же чудовий приклад справжньої поваги до помазанця Єгови, Саула, залишив Давид, хоча той завдавав йому великого лиха!

w12 15.4 10, абз. 8

Зрадництво — лиховісна ознака останніх днів

8 Біблія містить також приклади людей, які виявляли відданість. Звернімо увагу на два таких приклади і подивімося, чого ми можемо навчитись. Старший син царя Саула, Йонатан, був відданий Давиду. Хоча Йонатан мав би посісти трон в Ізраїлі, Єгова обрав наступним царем Давида. Йонатан поважав рішення Бога; він не заздрих Давидові і не вважав його своїм суперником. «Йонатанова душа зв'язалася з душею Давидовою», і він поклявся другу у вірності. Йонатан подарував йому своє вбрання, свій меч, лук та пояс і тим самим вшанував його царськими почестями (1 Сам. 18:1—4). Йонатан «зміцнив [Давида] на душі» і навіть ризикував своїм життям, коли захищав його перед Саулом. Цей відданий друг сказав Давидові: «Ти будеш царювати над Ізраїлем, а я буду тобі заступником» (1 Сам. 20:30—34;

23:16, 17). Тож не дивно, що після Йонатанової смерті Давид склав жалобну пісню, в якій висловив свою скорботу і любов (2 Сам. 1:17, 26).

Духовні перлини

it-1 369, абз. 2, англ.

Брат

«Братами» також називають тих, хто об'єднаний спільною справою і має подібні цілі та наміри. Наприклад, тирський цар Хірам назвав царя Соломона своїм братом — не тільки тому, що вони займали однакове становище, але й, можливо, тому, що їх пов'язували спільні інтереси: постачання деревини та інших матеріалів для будівництва храму (1Цр 9:13; 5:1—12). «Як же добре й приємно, коли брати живуть разом у єдності!» — написав Давид, маючи на увазі, що кровні узи самі по собі не є запорукою миру та єдності між братами по плоті (Пс 133:1). Давид вважав Йонатана братом, хоча вони не були синами одних батьків: їх об'єднували спільні інтереси та взаємна прихильність (2См 1:26). Братами називають приятелів, які мають схожі характери та схильності, чи то добрі, чи погані (Пр 18:9).

23—29 ТРАВНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 2 САМУЇЛА 4—6

«Зберігайте здоровий страх перед Єговою»

w05 15.5 17, абз. 8

Цікаві думки з Другої книги Самуїла

6:1—7. Давид, намагаючись перевезти ковчег заповіту на возі, мав добрі наміри, але він діяв усупереч Божому наказу. Тому ця справа зазнала невдачі (Вихід 25:13, 14;

Числа 4:15, 19; 7:7–9). Те, що трапилося з Уззою, коли він вхопився за ковчег, показує: добрі наміри людей не можуть змінити Божих вимог.

w05 1.2 27, абз. 20

Єгова завжди чинить справедливо

²⁰ Пам'ятаймо, що Узза мусив добре знати, що робити в тій ситуації. Ковчег пов'язувався з присутністю Єгови. Закон визначав, що не уповноважені особи не повинні доторкатися до ковчега, і прямо застерігав, що порушники будуть покарані смертю (Числа 4:18–20; 7:89). Тому до перенесення тої священної скрині не слід було ставитися легковажно. Узза, очевидно, був левитом (хоча і не священиком) і мав знати Закон. Крім того, багато років перед тим ковчег був принесений до дому його батька на зберігання (1 Самуїла 6:20–7:1). Там він залишався близько 70 років, поки Давид не вирішив перенести його. Отже, Узза від самого дитинства мав знати закони про ковчег.

w05 1.2 27, абз. 21

Єгова завжди чинить справедливо

²¹ Як згадувалось раніше, Єгова може читати серця. Оскільки його Слово називає дії Уззи «нешанобливим учинком», Єгова міг побачити егоїстичні спонуки, які не описані докладно у цій розповіді. Чи був Узза самовпевненим чоловіком, схильним переступати законні обмеження? (Приповістей 11:2). Чи він сповнився пихою через нагоду публічно провадити ковчег, який оберігала його родина? (Приповістей 8:13). Чи був Узза настільки маловірним, що думав, ніби рука Єгови закоротка, аби підтримати священну скриню, яка символізувала його присутність? Хоч би якою була причина, ми можемо не сумніватись,

що Єгова вчинив правильно. Він, мабуть, побачив у серці Уззи щось таке, що спонукало його швидко виконати присуд (Приповістей 21:2).

Духовні перлини

w96 1.4 29, абз. 1

Завжди клади свого тягаря на Єгову

Як цар, Давид мусив був нести певну відповідальність за скоєне. Його реакція виявляє, що навіть ті, хто має добрі стосунки з Єговою, можуть інколи погано реагувати в умовах випробовування. Спочатку Давид запалився гнівом. Потім він злякався (2 Самуїла 6:8, 9). Його довірливі взаємини з Єговою були сильно випробувані. У цьому випадку він, очевидно, не поклав свого тягаря на Єгову, коли не послухався його наказів. Чи може така ж ситуація інколи трапитись і з нами? Чи ми коли-небудь докоряємо Єгові за проблеми, які виникають внаслідок нашого нехтування його настановами? (Приповістей 19:3).

30 ТРАВНЯ — 5 ЧЕРВНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 2 САМУЇЛА 7, 8

«Єгова укладає угоду з Давидом»

w10 1.4 20, абз. 3

Буде певним царство твоє

Єгові приємно, що Давид має таке щире бажання. Спонуканий відданістю царя і згідно зі своїм наміром, Єгова укладає з Давидом угоду та обіцяє, що один із його нащадків правитиме вічно. Єгова через Натана дає Давиду урочисту обіцянку: «Буде певним твій дім та царство твоє аж навіки перед тобою. Престол твій буде міцно стояти аж навіки» (вірш 16). Хто ж

успадкує Давидів престол і правитиме вічно? (Псалом 89:21, 30, 35—37).

w10 1.4 20, абз. 4

Буде певним царство твоє

Ісус із Назарета був нащадком Давида. Сповідуючи Ісусове народження, ангел сказав: «Бог Єгова дасть йому престол його батька, Давида, і він царюватиме над домом Якова навіки, і царству його не буде кінця» (Луки 1:32, 33). Отже, спадкоємцем, про якого йшлося в угоді, став Ісус Христос. Він царює не з волі людей, а з волі Бога. Ісус правитиме вічно згідно з урочистою обіцянкою Бога, який завжди додержує свого слова (Ісаї 55:10, 11).

w14 15.10 10, абз. 14

Майте непохитну віру в Царство

¹⁴ Розгляньмо, що Єгова пообіцяв цареві стародавнього Ізраїлю, Давиду, в угоді, яку названо *угодою з Давидом*. (Прочитайте **2 Самуїла 7:12, 16**). Єгова уклав цю угоду з Давидом під час його правління в Єрусалимі, пообіцявши, що Месія буде його нащадком (Луки 1:30—33). Так Єгова чіткіше показав, з якого саме роду походить насіння, і постановив, що Давидів спадкоємець матиме «законне право» на трон Месіанського Царства (Єзек. 21:25—27, «Переклад нового світу», англ.). Давидове царство «буде утверджене навіки» завдяки Ісусу. І справді, Давидове насіння «існуватиме вічно, і трон його стоятиме... як сонце» (Пс. 89:34—37, НС). Правління Месії ніколи не зіпсується і його досягнення будуть вічними!

Духовні перлини

it-2 206, абз. 2, англ.

Останні дні

Пророцтво Валаама. Напередодні входу ізраїльтян в Обіцяний край пророк Валаам сказав моавському царю Балаку: «Підійди,

я розкажу тобі, що цей народ [Ізраїль] зробить з твоїм народом у майбутньому [«у кінці днів», прим.]... Серед нащадків Якова зійде зоря, серед нащадків Ізраїля підніметься жезл. Він обов'язково проломить чоло Моаву і черепи всіх синів сум'яття» (Чс 24:14—17). У першому сповненні цього пророцтва «зорею» був цар Давид, який підкорив моавітян (2См 8:2). Тож, очевидно, у цьому випадку «кінець днів» почався тоді, коли Давид став царем. І оскільки він є прообразом Ісуса, Месіанського Царя, це пророцтво також мало стосуватися часу, коли Ісус підкорятиме своїх ворогів (Іс 9:7; Пс 2:8, 9).

6—12 ЧЕРВНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 2 САМУЇЛА 9, 10

«Давид виявляв віддану любов»

w06 15.6 14, абз. 6

Щастя можна знайти!

Давид написав: «Блаженний, хто дбає про вбогого [знедоленого],— в день нещастя Господь порятує його! Господь берегтиме його та його оживлятиме, буде блаженний такий на землі» (Псалом 41:2, 3). Ніжно піклуючись про кульгавого Мефівошета, сина свого друга Йонатана, Давид подав приклад правильного ставлення до знедоленої людини (2 Самуїла 9:1—13).

w05 15.5 17, абз. 12

Цікаві думки з Другої книги Самуїла

9:1, 6, 7. Давид дотримався обіцянки. Ми теж повинні старатися здержувати слово.

w02 15.2 14, абз. 10

Вони справлялися з колючками в тілі

¹⁰ Через кілька років цар Давид зі своєї великої любові до Йонатана виявив

Мефівшетові ласку. Давид повернув йому весь маєток Саула і призначив Ціву доглядачем тої землі. Цар також сказав Мефівшетові: «Ти будеш завжди їсти хліб при моєму столі» (2 Самуїла 9:6–10). Давидова ласка, звичайно ж, була потишенням для Мефівшета і полегшила біль його каліцтва. Який чудовий урок для нас! Ми також повинні виявляти ласку до тих, хто бореться з колючкою в тілі.

Духовні перлини

it-1 266, англ.

Борода

Серед стародавніх народів Сходу, в тому числі серед ізраїльтян, борода вважалася знаком чоловічої гідності. Божий закон забороняв ізраїльтянам стригти волосся «на скронях» і голити бороду по краях (Лев 19:27; 21:5). Ця заборона, скоріш за все, була обумовлена тим, що в деяких язичницьких народів подібні звичаї мали релігійне значення.

13—19 ЧЕРВНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 2 САМУЇЛА 11, 12

«Не дозволь спокусам оволодіти тобою»

w21.06 17, абз. 10

Ви можете вирватися з пастки Сатани!

¹⁰ Через жадібність цар Давид забув, скільки всього Єгова для нього зробив. Бог дав йому багатство, славу і перемогу над ворогами. Раніше Давид з вдячністю визнавав, що дарів від Бога у нього було «так багато, що й не перелічити» (Пс. 40:5). Але з часом Давида перестало задовольняти те, що він мав, і йому захоті-

лось більшого. Хоча в Давида було кілька своїх дружин, він дозволив, щоб у його серці розвинувся потяг до чужої. Її звали Вірсавія, вона була жінкою хетянина Урії. Думаючи тільки про себе, Давид переспав з Вірсавією, і вона завагітніла. Але на цьому Давид не зупинився — він організував убивство Урії (2 Сам. 11:2–15). Про що собі думав Давид? Невже він не знав, що Єгова все бачить? Цей вірний в минулому служитель Єгови піддався егоїзму та жадібності і дорого за це заплатив. На щастя, Давид згодом визнав свій гріх і покався. Який же він був вдячний, що Єгова простив його і знову почав виявляти йому ласку! (2 Сам. 12:7–13).

w19.09 17, абз. 15

Охоче підкоряйтеся Єгови

¹⁵ Єгова призначив Давида головою не лише його сім'ї, але й усього ізраїльського народу. Давид, як цар, посідав велику владу. Інколи він зловживав своєю владою і припускався серйозних помилок (2 Сам. 11:14, 15). Проте він приймав повчання від Єгови і цим показував, що підкоряється йому. У молитві Давид виливав йому своє серце (Пс. 51:1–4). Крім того, він був смиренным і приймав хороші поради не тільки від чоловіків, але й від жінок (1 Сам. 19:11, 12; 25:32, 33). Давид вчився на своїх помилках і ставив служіння Єгови на перше місце в житті.

w18.06 17, абз. 7

Навчайте своє сумління за допомогою Божих законів і принципів

⁷ Порушення Божих законів несе з собою погані наслідки. Щоб зрозуміти це, ми не мусимо вчитися на власних помилках. Ми можемо вчитися на помилках тих, про кого розповідає Боже Слово. У При-

**СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 2 САМУ-
ІЛА 13, 14****«Самолюбство Амнона призвело до трагедії»***it-1 32, англ.***Авесалом**

Убивство Амнона. У красиву сестру Авесалом заохався Аммон, її брат по батькові. Прикинувшись хворим, Аммон попросив прислати Тамару до його дому, щоб вона приготувала йому щось поїсти, і тоді згвалтував її. Після цього пристрасна любов Аммона переросла в зневагу й ненависть, і він прогнав Тамару. Вона розірвала своє вбрання, яке носили незаймані доньки царя, і посипала голову попелом. Побачивши Тамару, Авесалом відразу зрозумів, що сталося, і запідозрив Аммона. Це вказує на те, що Авесалом раніше помічав пристрасть свого єдинокровного брата. Однак Авесалом звелів своїй сестрі не висувати ніяких звинувачень і поселив її у своєму домі (2См 13:1—20).

*w17.09 5, абз. 11***Розвивайте самовладання**

¹¹ У Божому Слові наводяться і застережливі приклади тих, хто не виявляв самовладання в питанні статевої поведінки. Крім того, Біблія показує, які грікі наслідки можна пожати, якщо не контролювати себе. Кожному, хто опинився в ситуації, подібній до ситуації Кім, було б добре подумати над прикладом наївного юнака, про якого розповідається в 7-му розділі книги Прислів'я. Також поміркуйте про те, що зробив Аммон і які жахливі наслідки це принесло (2 Сам. 13:1, 2, 10—15, 28—32). Щоб діти розвивали самовладання і набували мудрості,

слів'я 1:5 сказано: «Мудрий слухає та приймає ще більше настанов». Безумовно, ми отримуємо найліпші настанови від Бога, наприклад, коли читаємо біблійні розповіді про реальних людей і роздумуємо над прочитаним. Приміром, подумаймо над тим, якого болю зазнав цар Давид після того, як не послухався Єгови і вчинив перелюб з Вірсавією (2 Сам. 12:7—14). Читаючи цю розповідь і роздумуючи над нею, можна запитати себе: «Що міг зробити Давид, щоб не вчинити перелюбу з Вірсавією і не зазнати гріких наслідків? Якби я зіткнувся з подібною спокусою, то чи знайшов би в собі сили відкинути її? Чи я втікав би, як Йосип, чи повівся б так, як Давид?» (Бут. 39:11—15). Роздумуючи над тяжкими наслідками гріха, ми будемо цілим серцем ненавидіти зло.

Духовні перлини*it-1 590, абз. 1, англ.***Давид**

Однак Єгова все бачив і викрив цей ганебний вчинок. Якби Єгова дозволив, щоб ізраїльські судді розглядали справу Давида і Вірсавії згідно з Мойсеєвим законом, то вони обоє мали б померти. Ненароджена дитина, зачата в перелюбі, теж померла б разом з матір'ю (Пв 5:18; 22:22). Але Єгова вирішив сам взятися за цю справу і виявив Давиду милосердя з огляду на угоду про Царство (2См 7:11—16) і, без сумніву, з огляду на те, що Давид сам виявляв до інших милосердя (1См 24:4—7; пор. Як 2:13). Крім того, Бог бачив каяття Давида і Вірсавії (Пс 51:1—4). Усе ж вони не уникнули покарання. Через пророка Натана Єгова сказав: «Я наведу на тебе лихо з твого ж дому» (2См 12:1—12).

батьки можуть обговорювати на сімейному поклонінні тему романтичних стосунків за допомогою щойно згаданих біблійних уривків.

it-1 33, абз. 1, англ.

Авесалом

Минуло два роки. Настав радісний час — час стригти овець, і Авесалом влаштував свято у Ваал-Хацорі, що лежало приблизно за 22 км на Пн.-Сх. від Єрусалима. Він запросив на це свято царських синів і самого Давида. Коли батько відмовився прийти, Авесалом наполіг, щоб той відпустив Амнона, свого первістка (Пр 10:18). На святі Амнон «розвеселився від вина». Тоді Авесалом наказав своїм слугам убити його. Інші царські сини втекли до Єрусалима, а Авесалом втік у Сирію до свого діда, царя Гешуру, на Сх. від Галілейського моря (2См 13:23—38). Так передречений пророком Натаном «меч» ввійшов у «дім» Давида і до кінця життя царя не відступав від його дому (2См 12:10).

Духовні перлини

g04 22.12 8, 9

Що таке справжня краса?

Як же відрізнявся від Давида його син Авесалом! Хоча він був дуже гарним, однак не мав Божого схвалення. Ось що про нього говориться в Біблії: «Такого вродливого мужа, як Авесалом, не було в усьому Ізраїлі, щоб був так дуже хвалений,— від стопи ноги його й аж до верху голови його не було в ньому вади» (2 Самуїла 14:25). Честолюбний Авесалом зазіхав на трон свого батька і повстав проти нього. Він навіть згвалтував Давидових наложниць. У результаті Авесалом накликав на себе Божий гнів і помер у муках (2 Самуїла 15:10—14; 16:13—22; 17:14; 18:9, 15).

Що ви думаєте про Авесалома? Безперечно, його особистість відштовхує вас. Врода не компенсувала зарозумілості й невірності Авесалома і не вберегла його від загибелі. У Біблії згадується чимало приємних, мудрих людей, про зовнішність яких не сказано ні слова, адже найважливішою була їхня духовна краса.

27 ЧЕРВНЯ — 3 ЛИПНЯ

СКАРБИ З БОЖОГО СЛОВА | 2 САМУЇЛА 15—17

«Авесалом збунтувався через гордість»

it-1 860, англ.

За східним звичаєм перед царською колісницею бігли слуги, які надавали царю різні послуги, оголошували про його приїзд і робили необхідні для цього приготування (1См 8:11). Авесалом та Адонія, прагнучи мати царську велич і надати своїм повстанням авторитетності та законності, взяли собі 50 чоловіків, які бігли перед їхніми колісницями (2См 15:1; 1Цр 1:5).

w12 15.7 13, абз. 5

Служи Богові свободи

⁵ Біблія містить багато прикладів тих, хто справляв поганий вплив на інших. Згадаймо про Авесалома, сина царя Давида. Авесалом був досить вродливим чоловіком. Проте з часом він, подібно до Сатани, розвинув у своєму серці пожадливість і честолюбство. Авесалом почав жадати батькового трону, на який не мав законного права. Він хитрістю хотів добитися царювання: прикидався, ніби щиро цікавиться ізраїльтянами, і натякав, що в царському дворі ніхто про них не

дбає. Так само як Диявол в Едемському саду, Авесалом вдавав із себе добродійника і разом з тим злісно обмовляв свого батька (2 Сам. 15:1–5).

it-1 1083, 1084, англ.

Хеврон

Через кілька років син Давида Авесалом повернувся в Хеврон, колишню столицю Юдеї, і зробив там невдалу спробу скинути свого батька з трону (2См 15:7–10). Авесалом вибрав Хеврон, очевидно, тому, що це місто мало історичне значення, а також було його рідним містом. Пізніше Давидів онук, цар Реговоам, відбудував Хеврон (2Хр 11:5–10). Коли юдейські вигнанці повернулися на батьківщину після вавилонської неволі, деякі з них поселилися в Хевроні (Кір'ят-Арбі) (Не 11:25).

Духовні перлини

w18.08 6, абз. 11

Чи вам відомі факти?

¹¹ Кожен з нас також може стати жертвою несправедливості, якщо хтось поширюва-

тиме про нас напівправду чи неповну інформацію. Розгляньмо приклад царя Давида і Мефівошета. Давид виявив щедрість і доброту до Мефівошета, повернувши йому всю землю його діда Саула (2 Сам. 9:6, 7). Однак пізніше Давид почув негативну інформацію про нього. Не перевіривши її, Давид вирішив позбавити Мефівошета всього, що йому належало (2 Сам. 16:1–4). Коли зрештою Давид поговорив з Мефівошетом, він зрозумів свою помилку і повернув йому частину землі (2 Сам. 19:24–29). Давид вчинив несправедливість, тому що прийняв рішення поспішно, керуючись неповною інформацією. Цього б не сталося, якби він спочатку дослідив усі факти.